

61. møde.

Fredag den 14. april kl. 13.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om folketingsvalg i Grønland og forslag til lov om en folkeafstemning i Grønland vedrørende valgretsaldere til folketinget har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af valgretsaldere til folketinget har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov om oprettelse af Statens kunsthåndværk og Eckersberg-Thorvaldsens fondet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1569, fremsættelsen i tidenden sp. 2794).

Lovforslaget sættes til forhandling.

H. Larsen (Bjerre): Lovforslaget om udskydelse af revisionen af lov om oprettelse af Statens kunsthåndværk og Eckersberg-Thorvaldsens fondet, hvorom jeg har den ære at være mit partis ordfører, giver ikke anledning til mere principielle betragtninger.

Når den højtærede undervisningsminister ønsker udsættelse af lovrevisionen, er årsagen den, som der også er peget på i fremsættelsestalen, at der forestår overvejelser og undersøgelser af bestemmelserne vedrørende Eckersberg-Thorvaldsens fondet. Det vil da være rimeligt, om det høje ting afventer en klaring af disse anliggender, forinden man tager stilling til revisionen af loven som helhed som forudsat ved dens vedtagelse i 1956. Da der var tale om en nyskabelse inden for dansk kulturliv, ønskede det høje ting en 5-årig prøvetid for at se, hvorledes lovens virkninger ville blive.

Jeg forstår efter en gennemgang af sagen, at det høje tings forventninger har været meget betydelige — og med rette. Igennem mange, mange år har der været ønsket om at finde en rimelig form for offentlig støtte til udbredelse af god kunst, så at den kunne finde frem til folket i et frugtbart møde. Dette nåede man gennem den lovgivning, som skabte Statens kunsthåndværk og Eckersberg-Thorvaldsens fondet.

For ligesom at give en stemning af det, der besjælede forslagsstillerne i sin tid, vil jeg minde om, hvad mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Lars M. Olsen, fremhævede, da lovforslaget blev behandlet. Udtalelsen står gengivet i Folketingstidende for 1955-56 sp. 4646:

„Jeg håber, at denne lov må indvarsle en ny æra. Nu har staten og for så vidt også kommunerne ordet. Jeg håber, at de vil gøre brug af loven, så at den kan blive en løftestang. Det er et ja til kunstnerne, desværre ikke det fuldtone ja, som man kunne have ønsket. Også de forskellige institutionsledere og lederne af de forskellige departementer må være klar over, at der påhviler dem et ansvar på dette område.“

Selv om jeg altså finder det rigtigst at tage den mere principielle debat, når lovforslaget om de to fonds kommer til behandling i folketingsåret 1961-62, vil jeg dog i dag sige, at det ville glæde mig, om den højtærede undervisningsminister ville afgive løfte om i god tid at fremsætte forslaget til den samlede revision. Det viser sig nemlig, at der er meget betydelige ønsker om støtte, og jeg tror, at det høje ting vil være lydhør over for disse ønsker om endnu kraftigere bestræbelser for at støtte de udøvende kunstnere og give endnu flere bygninger en tiltalende og værdifuld udsmykning.

Styrelsen for Statens kunsthåndværk har i 1959 udsendt en beretning om fondets virksomhed over nogle år. Beretningen er anerkendelsesværdig, både hvad form og udstyr angår, hvilket får én til at bære over med, at anordningens bestemmelser om en årlig beretning ikke er blevet overholdt. I denne beretning fra 1959 kan man læse om udsmykning af en lang række institutioner lige fra atomstationen på Risø over skolebygninger til socialt boligbyggeri, hvor